

U zadnje vrijeme, Bjelovar je postao vijest. Ali u rubrici crna kronika.

Kada čitam što se dešava kod nas, poželim vjerovati, kako je sve to, samo san. Mladi ljudi ginu na cestama i gube svoje živote, zbog onih koji voze u pijanom stanju. Mladi, ali i oni u nešto zrelijim godinama, zlostavljaju one druge, koji su ih možda krivo pogledali ili rekli neku, njima krivu riječ.

Svi mi koji smo roditelji, moramo se zapitati za sigurnost naše djece. Iskreno, ponekad me obuzima strah, zabrinutost i postavljam si pitanje: Zašto se sve ovo događa?

Noćno »divljanje« po gradu, uobičajena je pojava svakoga vikenda. Nesreće na cestama, sve su češće, dok je agresija kod mladih, unatoč raznim akcijama protiv iste, u porastu. Kako? Zašto?

Svi si postavljamo ista pitanja.

Nedostatak kućnog odgoja, možda i »razmaženost«, kod onih kojima je uvijek i sve bilo dozvoljeno, negativni uzori ili općenito stanje u društvu? Beznade, očaj, depresija, bijes, ljutnja?

Zašto je toliko agresije, toliko neodgovornosti i zašto smo postali vijest u crnoj kronici, a ne u nekoj drugoj, puno ljepšoj rubrici?

PREBLAGE KAZNE □ ZA KRIMINALNE RADNJE?

Nedavno smo imali tragičan slučaj, kada je mlada djevojka na početku svog života, [izgubila život zbog vožnje pod utjecajem alkohola](#)

. Ništa ne može nadoknaditi izgubljen život, pa niti najstroža kazna počinitelju.

Ništa ne može nadoknaditi njenoj obitelji, koja će zauvijek ostati ovijena velom neizmjerne tuge i beznađa, ali pravedna kazna mora postojati. Zbog njih, ali i zbog svih onih, koji voze pod utjecajem alkohola, ne razmišljajući o posljedicama. A one su obično tragične.

Oštra, nemilosrdna i pravedna kazna, mora postojati zbog svih nas. Jer to se može dogoditi svima nama. Ili našoj djeci. A takvi počinitelji su često puta minimalno kažnjeni, a bilo je slučajeva, kada su čak, bili i oslobođeni.

No, zašto se to uopće događa? Jesu li mnogi ljudi potpuno izgubili životni kompas, pa ne razmišljaju svojom glavom ili ne postoji odgovornost, niti bilo kakav strah od kazne i osude?

Kažu mnogi, kako je takvima, najveća kazna, živjeti s tim. Svakoga jutra se buditi sa činjenicom i spoznajom, kako je upravo zbog vas, izgubljen jedan mladi život. No, to vrijedi samo za one koji imaju nešto, što se zove savjest. Treba li se takav slučaj, svesti samo na moralno ljudsku komponentu? Mislim da nikako ne.

Savjest je jedno, no, živimo u civiliziranom društvu, gdje postoje zakoni. A oni koji ih krše, moraju odgovarati za to. Bez ikakvih izgovora, olakšavajućih okolnosti ili izuzeća.

ZLOČIN I KAZNA

Također, [nedavni slučaj okrutnog premlaćivanja](#), jasno nam govori o agresivnom i nemilosrdnom događaju, nad kojim se »zgraža« svaki čovjek koji ima imalo osjećaja, savjesti i zdravog razuma.

Strašno okrutan zločin izživljavanja na mladom čovjeku. Tko god on bio, za svoj »zločin«, zaslužuje najoštriju kaznu.

Mladi su sve više agresivni i prepuni bijesa. Ne razmišljaju o posljedicama, jer uvijek misle »kako će se već nekako izvući«. No, izvlačenja za ovakve okrutnosti, nikako ne smije biti. Jer ovako nešto, sigurno nije nenamjerno, slučajno ili pod olakšavajućim okolnostima. Izgovora za to nema.

Stariji je napao mlađega. Namjerno. Oštra kazna mora slijediti. Zbog žrtve i zbog svih drugih potencijalnih žrtava.

Jer to već sutra može biti moja kćer. Vaš sin ili kćer.

Vi. Ja. Bio tko od nas.

BJELOVAR KAO SIGURAN GRAD

Postali smo grad cajki, nasilja, pijanstva i nekulture. Grad gdje se gotovo svakoga vikenda događaju kriminalne radnje, gdje je nasilje u obitelji u konstantnom porastu, a agresija u alkoholiziranom stanju, nešto što nažalost, postaje sasvim normalna pojava.

Grad, gdje je mnogim mladim ljudima gotovo sve dopušteno, pa odrastaju u uvjerenju, kako nikada za bilo što, neće morati snositi posljedice. Pa tako vidamo maloljetne djevojčice u kasnim noćnim satima na ulicama našega grada. One nalikuju na žene, ali su još djeca. Djeca koja ne razumiju mnogo toga. Djeca koja su često puta naivna i nesvjesna.

Vidamo maloljetne dečke, koji razbijaju boce i zlostavljaju one slabije i mlađe od sebe. Jer su ih »učili« kako to znači, da si muškarac. Jer su to vidali čitavog života, pa su poprimili takvu vrstu ponašanja. Vidimo ih kako se ruše od količine alkohola u sebi i uništavaju nam grad.

Zaključak je samo jedan. Nisu oni krivi. Krivi su oni čije su postupke gledali i doživljavali. Krivi su oni koji nisu reagirali na vrijeme, onda kada je trebalo. Oni, koji ih od najmanjih nogu nisu učili, kako se za loša djela, trpe posljedice. Oni, koji im nisu objasnili, što je to kazna.

I kako bolna ona može ponekad biti.

Krivo je i društvo u kojem živimo, gdje su mladima uzori, oni koji to nikako ne bi trebali biti.

A oni koji bi to trebali, odgurnuti su na marginu. Od profesora, kulturnjaka, sportaša, znanstvenika, mnogih ljudi koji su svojim plemenitim i pozitivnim radom, učinili nešto dobro. Nešto, čemu se trebamo pokloniti.

Tek kada mladima, omogućimo takvo odrastanje, tek kada se promijeni način razmišljanja, a svi mi »evoluiramo« u nešto mnogo civiliziranije i humanije, tada ćemo imati sigurniji i ljepši grad.

Grad, po kojem se nećemo bojati noću hodati. Grad, koji više ne bude samo vijest u rubrici crna kronika.

Divljaštvo i agresija su za osudu. Zlostavljanje i neodgovorno ponašanje na cestama, te ugrožavanje nećijih života, su za svaku osudu. Osudimo mahnito ponižavanje, zlostavljanje u bilo kojem obliku, te stanimosvi na stranu ljudskosti, pravednosti, odgovornosti i kulture ponašanja.

Jer... nitko od nas, sigurno ne želi, da jedna od vijesti u rubrici crna kronika, bude upravo o njima.